

certificat de
grau
elemental

GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

**Junta Qualificadora de
Coneixements de València**

certificat de
grau
elemental

© **Generalitat Valenciana, 2008**

Edita: Conselleria d'Educació

Depòsit legal: V-5233-2008

Imprés a: Blauverd impressors

Disseny i maquetació: ädisseny i comunicació

índex

- 5** Informació general
- 11** Objectius
- 19** Continguts
- 25** Estructura
- 27** Prova

informació general

Els plans d'estudis actuals han incorporat el valencià plenament en el seu currículum. Per diverses vies educatives, els estudis vigents possibiliten, si se supera la matèria de Valencià, obtindre el certificat de grau elemental.

Les persones que no complixen el requisit anterior i que volen una acreditació oficial de coneixements de valencià, o bé aquelles persones que volen una acreditació dels graus mitjà i superior, per a aconseguir un lloc de treball, accedir a la funció pública o per qualsevol altre motiu, poden obtindre el corresponent certificat superant les proves que cada any convoca la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià.

Les proves

Tenen com a objecte avaluar la competència dels aspirants en un determinat grau o àmbit. Per això, les proves no van destinades a avaluar l'aprofitament d'un curs determinat, encara que, òbviament, l'assistència a cursos ajuda a preparar-se per a la superació de les proves.

La Junta convoca anualment les proves en dos períodes. El calendari, les localitats i els llocs d'exàmens es fan públics al llarg del primer trimestre de l'any.

Les proves s'ajusten als programes establits en l'Orde de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de coneixements de valencià que expedix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i es revaliden d'altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

La publicació per part del Consell d'Europa del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprenentatge, ensenyament i avaluació* (2001) ha proporcionat unes bases comunes per a l'elaboració de programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, sistemes d'avaluació, etc., com a model de convergència europeu. Des d'esta perspectiva la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià ha assumit els principis del document i els ha incorporat a les seues propostes d'avaluació.

Els certificats

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià expedix dos tipus de certificats: els de coneixements generals de la llengua i els de coneixements específics.

Els certificats de coneixements generals es referixen a diversos nivells de domini en l'ús de la llengua i són els següents:

- Certificat de coneixements orals de valencià.
- Certificat de grau elemental de coneixements de valencià.
- Certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.
- Certificat de grau superior de coneixements de valencià.

Els certificats de coneixements específics es referixen a llenguatges d'especialitat propis de determinats àmbits de la societat (administració, empreses editorials i mitjans de comunicació). Els certificats de capacitació tècnica que es convoquen són els següents:

- Llenguatge administratiu.
- Correcció de textos.
- Llenguatge als mitjans de comunicació.

Qui pot presentar-se a les proves

Per a poder participar en les proves cal tindre, com a mínim, setze anys complits l'any en què s'efectuen.

Les persones aspirants als certificats de capacitació tècnica de llenguatge administratiu i de llenguatge als mitjans de comunicació han d'estar en possessió del certificat de grau mitjà de coneixements de valencià.

Les persones aspirants al certificat de capacitació tècnica de correcció de textos han d'estar en possessió del certificat de grau superior de coneixements de valencià.

Formalització de la inscripció

Per a poder participar en les proves cal sol·licitar-ho presentant l'imprés multicòpia que es trobarà a disposició dels interessats en els centres següents:

- Conselleria d'Educació.
- Direccions territorials d'Educació.
- Ajuntaments.
- Centres d'informació juvenil.
- www.edu.gva.es/jqcv

Prèviament a la presentació de la sol·licitud, cal haver abonat les taxes corresponents en la quantia i forma previstes en la convocatòria.

Els aspirants poden inscriure's en diversos nivells, però només s'admet una matrícula per cada nivell.

La sol·licitud s'ha de presentar en el registre de la Conselleria d'Educació, en les direccions territorials d'Educació o en qualsevol dels llocs que preveu l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. En cas de presentar-la en una oficina de correus, es farà en sobre obert per tal que la instància siga datada i segellada abans de ser certificada.

Resultats de les proves

Després d'efectuades les proves, es farà pública en els taulers d'anuncis de la Conselleria d'Educació i de les direccions territorials d'Educació, per resolució de la presidenta de la JQCV, la llista provisional dels aspirants considerats aptes o no aptes per les comissions examinadores, i es publicarà en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana* un extracte de la resolució que indicarà els llocs on estarà exposada la llista.

Les persones interessades també podran accedir a la informació a través de la web de la Junta Qualificadora (www.edu.gva.es/jqcv); del telèfon audiomàtic, que funciona les 24 hores del dia (96 386 53 95); del telèfon d'informació de la Generalitat 012, i enviant un SMS al 7373 amb el text NOTAJUNTA i el NIF o NIE corresponent.

Punts d'informació

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Secretaria Autònoma d'Educació

Av. Campanar, 32

46015 València

Tel. 96 386 30 52

Fax 96 386 58 21

DIRECCIONS TERRITORIALS D'EDUCACIÓ

ALACANT

C/ Carratalà, 47

03007 Alacant

Tel. 965 93 50 30

Fax 965 93 50 75

CASTELLÓ

Av. del Mar, 23

12003 Castelló de la Plana

Tel. 964 35 84 48

Fax 964 35 80 76

VALÈNCIA

PROP II

C/ Gregorio Gea, 14

46009 València

Tel. 96 196 42 11

Fax 96 196 42 17

prova grau elemental

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre les idees principals i les secundàries d'una informació clara sobre temes diversos. Ha de poder fer front a la major part de dificultats lingüístiques que es poden produir en situacions de comunicació real. Ha de poder produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interés personal, i ha de poder descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions breus de les opinions i dels projectes.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre les idees principals i els detalls específics d'un discurs clar i en llenguatge estàndard sobre temes familiars relatius a la faena, a l'escola o al temps lliure, etc., incloent-hi narracions, interaccions conversacionals breus i descripcions; pot comprendre la idea principal dels programes de ràdio i televisió que tracten sobre assumptes actuals o d'interés personal o professional.
2. Pot comprendre generalment les idees principals de discussions extenses en què participe.
3. Pot comprendre instruccions senzilles, com les d'una recepta de cuina, i pot seguir directrius detallades.

Comprensió lectora

1. Pot trobar i comprendre la informació rellevant d'escrits quotidians com ara cartes, prospectes i documents oficials; pot comprendre la descripció d'esdeveniments, de sentiments i de desitjos en cartes personals per a mantindre una correspondència regular amb una persona coneguda.
2. Pot trobar una informació concreta en un text bastant llarg i pot reunir les informacions que provenen de diferents parts del text o de textos diferents a fi de complir una tasca específica.
3. Pot identificar les conclusions principals de textos argumentatius que tenen una estructura clara; pot reconèixer el fil argumental en el tractament d'un problema presentat, encara que no necessàriament d'una manera detallada, i pot reconèixer els punts significatius d'articles de diari senzills sobre temes quotidians.

4. Pot comprendre instruccions d'ús d'aparells si estan redactades amb claredat.
5. Pot inferir el significat d'algunes paraules desconegudes amb l'ajuda del context i pot deduir el significat de la frase en textos que aborden temes pròxims.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç de fer, d'una manera raonablement fluida, una descripció o una narració senzilla d'un dels seus possibles temes d'interés i presentar-la com una successió lineal d'elements.
2. Pot fer exposicions senzilles i preparades sobre temes pròxims als seus interessos explicant els punts importants amb suficient precisió. És capaç d'afrontar possibles preguntes que sorgisquen a partir de l'exposició i de participar en converses que demostrin estes capacitats.
3. És capaç de respondre a diferents situacions de comunicació (disculpar-se i donar explicacions, demanar informació, fer una proposta...).

Expressió escrita

1. Pot redactar escrits breus i senzills, ben cohesionats, sobre temes familiars o d'interés personal; és capaç de descriure un esdeveniment o un viatge recent (real o imaginari), de narrar una història i d'escriure cartes personals per a demanar i donar informació, explicar fets, expressar desitjos o fer plans i propostes.
2. Pot prendre nota de missatges que demanen informació o expliquen problemes, i pot escriure notes que transmeten informació senzilla d'importància immediata per a les amistats, els companys, els parents i altres persones que formen part de la vida quotidiana.
3. Pot prendre apunts durant una exposició senzilla, si el tema tractat és familiar i el discurs es formula amb un llenguatge senzill i s'articula amb claredat, i pot fer-ho d'una manera prou precisa per a poder utilitzar posteriorment les notes en l'elaboració d'un text propi.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot començar, mantindre i acabar converses corrents articulades per mitjà d'un discurs clar amb un parlant competent, tot i que de vegades haja de fer repetir certes paraules o expressions, i pot participar sense preparació prèvia en converses o discussions sobre temes familiars, expressar sentiments, com ara la sorpresa, l'alegria, la tristesa, la curiositat i la indiferència, i reaccionar-hi.
2. Pot expressar-se amb relativa facilitat, a pesar d'alguns problemes de formulació que provoquen pauses o conduïxen a situacions sense eixida, i pot continuar parlant de manera efectiva sense ajuda.
3. És capaç d'utilitzar un conjunt significatiu de gèneres orals (entrevistes, butlletins informatius, rondalles, acudits), escrits (manuais d'instruccions, guies, notícies de premsa, cartes personals, correspondència electrònica, relats) i audiovisuals (noticiaris, pàgines web, telesèries), i pot participar activament en l'elaboració de textos de la vida quotidiana (cartes, xats).
4. Coneix l'estructura elemental de la seqüència dialogada, de la descripció, de la narració, de l'exposició i de l'argumentació, i és capaç d'identificar les característiques més emblemàtiques dels gèneres descriptius, narratius, expositius i argumentatius.
5. Pot comparar fragments curts d'informació procedents de fonts diverses i resumir-los per a altres persones, i pot fer paràfrasis senzilles de fragments escrits utilitzant les paraules i l'orde del text original.
6. Pot participar activament en discussions o reunions formals i informals entre amics, així com en una situació de cooperació orientada a un objectiu:
 - a) Pot comprendre quasi tot el que es diu en una discussió informal entre amics sobre temes generals.
 - b) Pot expressar oralment les seues conviccions, opinions, acords o desacords; pot expressar les idees pròpies sobre temes abstractes o culturals com ara la bellesa, la música, el cine...; pot explicar per què alguna cosa planteja problemes; pot fer comentaris breus sobre els punts de vista dels altres, i pot comparar i contrastar alternatives, i discutir sobre què fer, on anar, qui o què triar i com organitzar un esdeveniment.

- c) Pot comprendre gran part del que es diu en reunions i en discussions formals que impliquen un intercanvi d'informacions basades en fets o discussions en què apareguen instruccions o s'oferisquen solucions a problemes pràctics.
7. Pot fer front a la majoria de les situacions de comunicació habituals de la vida quotidiana, que tenen lloc en l'Administració, botigues, oficines de correus, entitats bancàries i altres establiments públics; per exemple, pot retornar una compra defectuosa, formular una queixa o fer una reclamació.
8. Pot intercanviar amb seguretat informacions concretes relacionades amb temes quotidians, i pot facilitar, tot i que amb una precisió limitada, informacions específiques exigides en una entrevista o consulta (per exemple, pot descriure els símptomes al metge):
- a) Pot explicar com s'ha de fer alguna cosa utilitzant instruccions detallades, i pot demanar i seguir directrius concretes.
 - b) Pot resumir històries curtes, articles, exposicions, converses, entrevistes o documentals i exposar la seua opinió, i pot respondre a preguntes complementàries que requerisquen detalls.
 - c) Pot verificar i confirmar la informació, encara que de vegades haja de demanar que l'interlocutor repetisca el que ha dit si la seua resposta ha sigut massa ràpida o extensa, i pot prendre certes iniciatives (per exemple, per a introduir un tema nou).
9. Pot corregir els malentesos si l'interlocutor li indica que hi ha un problema, i pot recomençar amb una tàctica diferent si hi ha una ruptura de comunicació.

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Té un repertori lingüístic suficientment ampli i un vocabulari adequat per a expressar-se, encara que siga amb algunes vacil·lacions, dubtes i circumloquis, sobre temes com ara la família, les aficions, els interessos, la faena, els viatges i els fets quotidians, tot i que pot cometre errors importants quan expressa pensaments més complexos o aborda temes i situacions poc habituals.
2. Coneix els casos més habituals de polisèmia i homonímia, els mecanismes de creació lèxica més productius (composició i derivació), i els sap aplicar en els processos de comprensió i producció discursiva.
3. Sap identificar les interferències lèxiques més habituals i pot substituir-les per les expressions genuïnes.
4. Té una competència que li permet utilitzar amb suficiència les relacions semàntiques entre paraules, particularment la selecció lèxica, les relacions lèxiques textuais i les equivalències més elementals en la traducció.
5. Es comunica amb una correcció suficient en contextos quotidians; per regla general, té un bon domini gramatical, i, tot i que pot cometre errors, té prou recursos per a expressar les seues idees de manera clara i adequada a la situació:
 - a) És capaç de pronunciar d'una manera clarament intel·ligible, encara que en alguns aspectes la pronunciació pugua ser imperfecta.
 - b) Pot produir escrits comprensibles, des del principi fins al final, amb una ortografia i un ús dels signes de puntuació més habituals (coma, punt, punt i coma, dos punts, punts suspensius, guió del diàleg), amb una claredat suficient per a fer el text entenedor.
 - c) Coneix i aplica a les seues produccions escrites les normes convencionals d'escriptura del vocalisme (accentuació i dièresi, apostrofació i contracció); dels sons oclusius (*p/b*, *t/d* i *c/g* en posició final), bilabials i labiodentals, alveolars, palatals, nasals, laterals i vibrants; de l'escriptura de la *h* i del guionet en els numerals i en els pronoms febles.
 - d) Té un coneixement suficient de la morfologia nominal i verbal, la qual cosa li permet comunicar-se amb les exigències pròpies del nivell; fins i tot domina

els casos problemàtics que presenten discordances entre els usos formals i informals de la llengua i amb les llengües de l'entorn cultural de l'aprenent. Coneix les regles de formació del gènere i del nombre de substantius i d'adjectius. Coneix el paradigma de la conjugació dels verbs regulars, sap les irregularitats verbals més productives i usa amb propietat les perífrasis d'obligació.

- e) Té la competència suficient per a usar, amb eficàcia i de manera elemental, les diverses categories gramaticals (determinants, adverbis, preposicions, conjuncions, relatius, interrogatius i exclamatius). Coneix les formes i les funcions que poden tindre els pronoms febles (CI, CD, CAtribut i CCLloc) i, fins i tot, és capaç d'utilitzar les combinacions pronominals més simples.
- f) És capaç de produir textos ben construïts aplicant les regles bàsiques de la cohesió textual, i utilitzar els connectors més freqüents i els mecanismes anafòrics més elementals.

Àrea de sociolingüística

1. Pot usar i seleccionar formes de salutació per a presentar-se (*encantat!, molt de gust!, com està?, com anem?...*) i també de comiat (*adéu, fins demà...*).
2. És conscient de les normes de cortesia més importants i sap actuar en conseqüència: és capaç de demostrar interès per la salut d'algú, de compartir experiències i preocupacions, d'expressar sentiments diferents (admiració, afecte, gratitud, etc.), d'oferir regals, de prometre favors futurs i de ser hospitalari, d'evitar els comportaments amenaçadors (dogmatisme, ordes directes, etc.), d'expressar penediment, de demanar disculpes i d'utilitzar elements per a suavitzar el discurs (*vols dir?, em pareix que...*).
3. És capaç d'utilitzar un repertori ampli de funcions lingüístiques amb un registre neutre.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement suficient del marc sociocultural i de la realitat física, cosa que li permet:
 - a) Identificar els elements més representatius de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, esdeveniments...) i relacionar-se amb naturalitat en els àmbits personal, públic, professional i educatiu.
 - b) Identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià (menjars, festes, tradicions...).
 - c) Conèixer el marc geogràfic elemental (per exemple, les ciutats més importants i més pròximes a on viu).
 - d) Ser conscient de la situació actual de l'ús de la llengua i del marc legal que en regula l'ús.
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i professionals, i les pròpies de l'oci) per a desplegar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau elemental haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en el nivell anterior.

Elocució i fonologia

1. Distinció de vocals obertes i tancades.
2. Distinció entre vocalisme tònic i àton.
3. Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions (*Quina hora és? Quinze anys*).
4. Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües (*juny*).
5. Identificació dels emmudiments consonàntics més sistemàtics i aplicació en l'activitat discursiva.
6. Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

1. Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions.
2. Escriptura de les vocals correctes en els principals casos de confusió *a/e* (*Miquelet, afaitar*), *o/u* (*cobert, Joan, muntanya*).
3. Escriptura de *e* en les paraules usuales començades per *em-*, *en-*, *es-*, *eix-* (*embastar, entendre, estendre, eixugar*).
4. Escriptura de les alternances *eli*, *o/u* en les formes verbals irregulars (*llig/llegim, ixes/eixim; puc/pot, vullga/volia*).

Separació de frases i paraules

1. Separació entre verb i pronom.
2. Escripura dels parònims amb unió per mitjà d'apòstrof (*descriure, d'escriure; banyat, banya't*).

La síl·laba, el diftong i el hiat

1. Distinció de les síl·labes àtones.
2. Coneixement de diftongs i hiats.
3. Separació de paraules en síl·labes. Paraules amb els dígrafs més comuns: *rr, ll, l·l, ny, gu, qu, ss, tj, tg i tz* (*car-ro, ca-llar, ca-nya*).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

1. Classificació de les paraules en agudes, planes i esdrúixoles.
2. Normes generals de l'accentuació (*Ramon, camió; fenomen, plàstic; fàbrica, justícia*).
3. Accentuació d'homòfons i parònims diversos del vocabulari general (*patí/pati, mitjà/mitja; mà/mal'm'ha, al/ha/ah, sa/s'ha*).
4. Ús de l'accent obert i tancat d'acord amb les regles habituals, incloent-hi les formes verbals (*créixer, aniré, féiem*) i els usos excepcionals més comuns (*església, Dénia, arròs, però, això, pólvora*).
5. Ús dels diacrítics més usuals (*bé, dóna, és, més, sóc, són, té, món*).
6. La dièresi en els grups *güe, güi i qüe, qüi*; en paraules amb hiat (*veïna*) i en els temps verbals més usuals de la 3a conjugació.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. L'apostrofació de l'article i de la preposició *de* (*la infermera, la universitat; l'ase, l'era, l'illa, l'home, l'uncla; d'amo, d'Isabel*).
2. Contraccions entre l'article i les preposicions *a, de, per* i *ca* (*Me'n vaig al poble. Escriuen als amics. Malparla del veí. Vénen pel camí. Parlen pels descosits. Vaig a cal iaio*). Contracció i apostrofació.

3. Escripura del guionet en els numerals (*vint-i-cinc, noranta-nou, dos-cents*), i del guionet i de l'apòstrof en els pronoms febles (*compra'l, m'atabala, l'obri, m'ho diu; dir-li, comprar-lo, cantar-la*).

Les oclusives

1. Escripura de les alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs (*salat/salada, verd/verda, tort/torta, groc/groga, llarg/llarga/llargs/llargues; llop/lloba, cunyat/cunyada; rep/rebem*).
2. Escripura de les paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva (*àrab, covard, sang*).
3. Escripura correcta de *cul/qu* (*cuota/quota, evacuar/adequar*).
4. Escripura de les grafies *xc* i *cc* (*excés/accés*).

La bilabial *b* i la labiodental *v*

1. Escripura de *b* alternant amb *p* (*sap, saber; cap, cabota*) i de *v* alternant amb *u* (*neu, nevar*).
2. Escripura de *b* darrere de *m* i de *v* darrere de *n* (*ambició, embolic; convent, invent*).
3. Escripura de la *v* en els imperfets d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació (*trobava, trobàvem*).

Les nasals

1. Ortografia de la nasal *m* davant de les grafies *b, p, m* (*umbracle, irrompre, immens*).
2. Escripura de *ny* final (*bony, plany, puny*).

Les palatals

1. Escripura de les palatals *g, j, tg, tj, ig* en paraules del vocabulari usual (*gener, jove, platja, mitges, raig*), i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la *g/j* (*objecte*). Aplicació de la norma general: consonant + *x* (*planxa, tx* entre vocals (*fitxa*), *x* a inici de paraula (*xica, xarop*)).
2. Escripura de la variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: *j + a, o, u* i *g + e, i* (*boja, bojós, boges; platja, platges*).

3. Escriptura dels derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig* (*escabetxar, despatxos, rojor, lletja*).

Les alveolars

1. Escriptura de la variació ortogràfica *c/ç* que es produïx amb la flexió en substantius, adjectius i verbs (*pinça, pines; forçar, forcem; vençut, véncer*).
2. Escriptura de paraules acabades en *-ança, -ença* (*esperança, complaença*).
3. Escriptura del so [ks] i [gz] amb les lletres *x, cc* (*taxa; examen, exèrcit; acció*).
4. Escriptura de les paraules acabades en *-essa, -esa* (*bellesa, tímidesa, marquesa, alcaldessa*), i la flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és* (*xinesa, xinesos, xineses*).
5. Escriptura de les paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en *vocal + s* (*gos, gossa; pas, passos; calorós, calorosa; mes, mesos*).
6. Escriptura de la grafia *-sc* (*piscina, escena, ascens*).

Les laterals

1. Escriptura de la *l·l* en les paraules del vocabulari general (*col·legi, pel·lícula, intel·ligent*).
2. Escriptura de la *ll/lll* en les paraules del vocabulari general (*ametla, ratlla*).

Les ròtiques

1. Escriptura de la *r* a principi de paraula i després de consonant (*rosa, Enric*).
2. Escriptura de la *r* final que en alguns parlars s'emudix (*portar, senyor, carrer*).

La grafia *h*

1. Escriptura de la *h* en paraules del vocabulari general en l'inici i en l'interior de paraula (*alcohol, ahir, tothom, prohibir*).
2. Escriptura d'alguns homòfons molt usuals: *a, ha, ah; em, hem; i, hi*.
3. Escriptura del verb *haver* en els temps compostos (*m'ha agradat*).

Abreviacions, sigles i acrònims

Abreviacions, sigles i símbols més bàsics: *tel.* (telèfon), *ESO* (Educació Secundària Obligatòria), *l* (litre).

Les majúscules i minúscules

Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.

La puntuació

1. Ús del punt i coma, dels dos punts i dels punts suspensius.
2. Escriptura del guió de diàleg.
3. Ús dels parèntesis.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

1. Ús de la flexió completa de gènere del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables. Canvi de *-u* per *-va*; modificacions ortogràfiques de les consonants, terminacions especials: *-òloga*, *-essa*, *-iu*, *-ot*; accentuació gràfica (*aeri*, *aèria*).
2. Ús de la flexió completa del nombre del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables.
3. Ús dels heterònims (*cavall*, *egua*; *gendre*, *nora*; *home*, *dona*; *marit*, *muller*; *bou*, *vaca*).
4. Ús dels substantius més usuals amb doble gènere de significat diferent (*clau*, *fi*, *llum*, *pols*, *salut*, *terra*).
5. Concordança entre substantiu i adjectiu (*casa nova*, *peix fresc*. *Un cel i un paisatge bellíssims*).
6. Col·locació adjectiu-substantiu (*Un alt directiu*. *Un directiu alt*).
7. Ús igualitari de la llengua: el gènere dels càrrecs, de les professions i dels oficis.

Els articles definits

Ús de les diverses formes de l'article definit: regles generals d'apostrofació (*l'era*, *l'home*, *l'amiga*; *les eres*, *els hòmens*, *les amigues*; *l'infermer*, *la infermera*). La contracció i l'apostrofació (*del mercat*, *a l'estadi*).

Els possessius

1. Ús de les formes tòniques.
2. Ús de les formes àtones més habituals dels possessius i contextos familiars en què se solen usar: *ma, ta, sa; mon, ton, son* (*ma casa, ton pare, sa tia*).

Els dítctics

Identificació de les formes simples i reforçades dels determinants demostratius: funcions bàsiques (*este/aquest producte, eixe/aqueix pardalet*).

Els numerals

1. Escripura de les quantitats i del guionet (*mil nou-cents trenta-cinc*).
2. Ús dels numerals ordinals (*primer, primera, segon, quart, quint/cinqué, sexta/sisena, primers, quarts, quartes*), les abreviatures (*1r, 1a, 2n, 4t, 5t/5é, 6a, 1rs, 4ts, 4es*) i les perífrasis equivalents (*El que fa huit*).
3. Ús dels numerals multiplicatius *doble, triple* i *quàdruple*.
4. Ús dels numerals partitius (*mig, terç, quart, tres dotzenes parts*).

Els quantitius

1. Ús dels quantitius variables i invariables. Ús de *quant* i *bastant*.
2. Ús de les locucions més freqüents que fan funció de quantitiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de*).

Els indefinits

1. Ús dels indefinits variables i invariables: quantificadors nominals i pronoms (*diversos, diferents, qualsevol, tal, tothom, alguna cosa*).
2. Distinció entre *res, gens* i *cap* (*No vol res. No queda gens de vi. No tinc cap ordinador*).

Les preposicions

1. Ús de les preposicions àtones i tòniques i de les locucions prepositives més freqüents: *entre, cap, com, contra, fins, durant, sense, segons, sobre, vora; en compte de, en lloc de, en virtut de, al costat de, a causa de, al cap de, a mitjan, enmig de, fora de*.
2. Ús de les preposicions tòniques que indiquen la posició en l'espai: *damunt, davall, dins, fora, davant, darrere*, etc.
3. Ús de les preposicions àtones *a, en, de* i *per* en el domini espacial i temporal (*Visc a Mallorca. S'ha fet mal a la cara. Ho he llegit en l'article 32. Estic a casa. Ho he vist en un llibre. Ho he vist en tres llocs. Treballa de nit. Pel juliol o al juliol*).
4. Usos bàsics de les preposicions *per/per a* i *fins/fins a*.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Ús del relatiu àton article + *que* (*El que dius és perfecte*).
2. Ús del relatiu tònic preposició + *què* (*La goma amb què esborre és teua*).
3. Ús del relatiu tònic article o preposició + *qui* (*El qui vinga ho veurà. L'home amb qui has vingut el conec*).
4. Diferència entre l'interrogatiu *què* i la conjunció *que* introductora d'interrogacions (*Què vols? Que no en voldràs?*).
5. Ús dels exclamatius *quin, quina, quins, quines* davant de substantiu (*Quina festa! Quin treball!*).
6. Diferència entre el relatiu *que* i la conjunció *que* (*El llibre que vull és curt. Vull que vingues*).
7. Diferència entre el relatiu *què* i l'interrogatiu *què* (*El producte de què parles és tòxic. No sé què esperes*).

Les conjuncions

1. Ús de les conjuncions de coordinació copulatives, disjuntives, adversatives i distributives. La conjunció copulativa *i* i la disjuntiva *o* (*Curs de traducció i interpretació. Li donarem carn o ossos?*).
2. Ús de les conjuncions de subordinació completives, temporals, modals, comparatives, concessives, causals, condicionals i finals.

Els adverbis

1. Ús dels adverbis: formes i funcions (*alhora, arreu, sols, arrere/endarrere, tan, tant, adés, enguany, avant/endavant, enfora, enlloc, dintre, pertot, enllà, fins, bastant, debades, enfront, ençà, endins, despús-ahir, despús-demà, sovint, quasi*).
2. Ús de les locucions adverbials més freqüents.
3. Expressió de la posició i del moviment en els adverbis de lloc (*La veïna de dalt. Es va enfilat dalt de l'arbre. T'espere baix. Va riu amunt. Ella pujà ben amunt*).
4. Diferenciació entre els adverbis *bé/ben* i *mal/malament* (*Està ben fet. Ho has fet bé. Està malament. Està mal fet*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Ús dels pronoms personals forts *mi, si, vosté, vostés*. Els pronoms forts darrere de preposició (*sense mi, amb tu*).
2. Formes i col·locació dels pronoms febles: *el, la, els, les, -lo, -la, -los, -les, l', 'l, 'ls, ho, -ho, en, -ne, n', 'n, m', 'm, li, -li, hi, -hi*.
3. Ús dels pronoms febles en funció de CD i CI que expressen la dixi personal (*Sempre em parla bé. No ens vol comprar flors*).
4. Ús del pronom reflexiu *es* (*Ara es canviaran de cotxe*).
5. Ús dels pronoms febles en funció de CD determinat, indeterminat i neutre (*Canviaràs la cortina? Sí, la posaré verda. Vols caramels? En vull un de maduixa. Conta el que vullgues. Vinga, conta-ho*).
6. Ús dels pronoms febles en funció de CAtr (*Està malalt? Ho està des d'ahir*).
7. Ús dels pronoms febles en funció de CI (*Li escriuré cartes boniques. Els llegiré contes*).
8. Ús dels pronoms febles en funció de CCLI (*Aniré a Vinaròs. Hi aniré. Vinc d'Elx. En vinc*).
9. Ús de les formes úniques dels pronoms febles *li, hi, ho* i *les* (*li escriu, escriu-li, les estima, compra-les*).
10. Ús del pronom feble *la* davant de les vocals *i, u* àtones (*la usaré, la inventaré*).
11. Ús de les combinacions dels pronoms febles *me, te, se* amb pronoms febles de 3a persona (*Me l'estudiaré. Te la donaré. Se la menjarà*).

Els verbs

1. Ús dels verbs velaritzats més usuals i dels verbs irregulars: *aparéixer, aprendre, beure, cabre, caure, collir, conéixer, córrer, cosir, coure, créixer, creure, dur, engolir, entendre, escriure, excloure, fugir, llegir, moure, nàixer, omplir, pertànyer, prendre, rebre, resoldre, respondre, riure, seure, teixir, tossir, traure, valdre, vendre, vestir, viure*.
2. Ús de les irregularitats de l'imperfet dels verbs de la 2a i 3a conjugacions (*bevia; movíem; coïa, coíem; feia, féiem; resolia, resolíem*).
3. Ús dels morfemes verbals de la 1a i 2a persones del plural dels presents d'indicatiu i de subjuntiu (*riem, riguem; bevem, beguem*).
4. Realització dels canvis vocàlics de *e* per *i* i de *o* per *u* en alguns verbs purs de la 3a conjugació: *ix, eixim; afig, afegim; llig, llegim; vist, vestim; cull, collim; cusa, cosim; escupa, escopim*.
5. Ús dels dos models de la 3a conjugació: purs i incoatius.
6. Ús del mode indicatiu dels verbs regulars: el passat simple i els temps compostos.
7. Ús del mode subjuntiu dels verbs regulars: l'imperfet i els temps compostos.
8. Ús de l'imperatiu dels verbs més usuals.
9. Ús del subjuntiu en frases imperatives negatives (*No encengueu foc*).
10. Ús de les perífrasis d'obligació.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari usual de:
Les relacions de parentiu. La faena. Els vehicles i el trànsit. Els jocs i els esports. Els viatges. Els esdeveniments actuals. Els temes culturals: la música, el cinema. Les plantes i els animals. L'oratge. El paisatge. Els diners i els negocis. La tecnologia.
2. La precisió lèxica i la genuïtat en el vocabulari usual. La polisèmia. L'homonímia. La creació lèxica: derivació i composició.
3. L'ordenació de les paraules. Les relacions lèxiques textuais. Les equivalències elementals en la traducció.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	20%
	1b. Comprensió lectora	Llegir dos textos (diàleg, exposició, descripció o narració), i respondre diverses qüestions, del tipus V/F o d'elecció múltiple, sobre el contingut o sobre els aspectes textuais.	
2. Àrea d'expressió escrita		Redactar una carta personal, un text descriptiu, un text expositiu o un de narratiu d'un mínim de 100 paraules.	20%
3. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 40 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (12 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (14 qüestions). c) Normativa ortogràfica (14 qüestions).	30%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text. Mantindre una entrevista i interactuar amb una altra persona.	30%

prova

Àrea 1. Comprensió

1. Llija atentament el text següent i pose una creu en la casella corresponent a cada enunciat segons siga verdader (V) o fals (F):

El linx ibèric

El linx ibèric és una varietat menuda del linx eurasiàtic. És un carnívor preferentment diürn, encara que també es mou de nit. Té un pelatge dens i suau, de color terrós; les orelles són punxegudes i acaben en un pinzell de pèls; les patilles són llargues i la cua curta. Fa entre 0,80 i 1,30 m de longitud, té una alçada d'uns 75 cm i un pes aproximat de 15 quilos. Només té una premolar entre l'ullal i la carnissera superior. Els adults són territorials i mantenen àrees intersexualment exclusives. Per a caçar, utilitzen principalment la vista i l'oïda.

El 93% de l'aliment del linx són els conills i els rosegadors, però, com que els conills patixen la malaltia de la mixomatosi, i de vegades han escassejat, també s'alimenten d'altres animals com ara el cérvol roig, els muflons jòvens, etc. A les maresmes de Doñana, els ànecs també són un recurs temporal molt important. Les necessitats energètiques per dia són aproximadament d'un conill per adult i mig per als més jòvens.

L'època de zel va des de final de desembre fins a mitjan febrer i la gestació dura aproximadament de 65 a 72 dies. Acostumen a tindre una o dos cries. Els cadells, en l'«edat de la independència», han de valdre's per si sols; 20 mesos més tard han d'anar-se'n del seu territori natal i formar una família. Les femelles jòvens poden criar en el seu primer hivern, però això depèn dels factors demogràfics i ambientals. En un territori d'alta densitat com és Donaña, es reproduïxen per primera vegada quan una femella adquireix un territori o quan l'antiga propietària mor.

Els sers humans són els responsables directes d'un nivell molt alt de la mortalitat dels linxs. De la majoria de les morts enregistrades, només un 8,3% ha sigut per causes naturals.

El linx ibèric, com el seu nom indica, només viu a la península Ibèrica. Generalment es troba al bosc caducifoli i al matollar mediterrani, que li proporciona refugi i pastures obertes per a poder alimentar-se.

	V	F
1.1 La cacera duta a terme pel linx és, predominantment, nocturna.		
1.2 Gràcies a la mixomatosi, el linx aconsegueix un suplement d'aliment durant tot l'any.		
1.3 Les necessitats energètiques que té un linx cada dia són d'un conill i mig per adult i mig per als més jòvens.		
1.4 La major part de les morts dels linxs són ocasionades, directament o indirectament, per la presència dels humans.		
1.5 La causa principal del perill d'extinció del linx és el canvi climàtic.		

2. Llija atentament els textos i encercle la resposta correcta corresponent a cadascun dels enunciats:

Biblioteca Pública d'Alacant

La Biblioteca Pública d'Alacant ofereix consulta de llibres, revistes, premsa, butlletins oficials, discos de vinil, compactes, catàlegs manuals, catàlegs electrònics i aplicacions multimèdia.

Normes de préstec:

- Se'n pot beneficiar tota persona o institució que tinga el carnet de lector de la Xarxa de Lectura Pública Valenciana.
- Per a obtindre el carnet de lector, cal presentar el DNI i una fotografia de carnet. Les persones estrangeres han de presentar el passaport, una fotografia i el document acreditatiu de residència a Alacant. Els socis infantils (fins a 14 anys) han de presentar el seu document acreditatiu o el de la persona responsable.
- Amb el carnet de lector, les persones usuàries tenen l'opció d'emportar-se en préstec 6 llibres durant 15 dies, prorrogables 15 dies més. Cal presentar prèviament els llibres en el Servei de Préstec el dia assenyalat en la data de devolució. També poden endur-se 2 vídeos i 2 CD-ROM durant 7 dies no prorrogables.
- El retard en la devolució de documents se sanciona amb la suspensió del préstec a raó d'un dia per cada un de demora en qualsevol document.

- e) Si un document es perd o es deteriora, se n'ha de reposar un materialment o monetàriament.
- f) En cas de pèrdua del carnet de lector, la persona titular ho ha de comunicar immediatament a la Biblioteca i sol·licitar-ne un de nou.

2.1 El servici de la biblioteca...

- a) inclou la consulta de diaris.
- b) està disponible per a qualsevol lector que porte DNI.
- c) permet agafar en préstec fins a 6 llibres, 2 vídeos i 2 CD durant 15 dies no prorrogables.

2.2 Per a beneficiar-se dels servicis de la biblioteca...

- a) cal tindre el carnet de lector.
- b) cal tindre més de 14 anys.
- c) s'ha de residir a Alacant.

2.3 Retardar-se en el retorn d'algun document...

- a) se sanciona amb la suspensió definitiva de qualsevol préstec.
- b) suposa una sanció per cada dia de tardança.
- c) es castiga monetàriament.

2.4 Per a aconseguir el carnet de lector...

- a) cal presentar només el DNI.
- b) els estrangers necessiten acreditar que residixen a Alacant.
- c) els menors de 14 anys no se'n poden fer socis.

2.5 Si es perd el carnet de lector...

- a) s'ha de comunicar a l'endemà.
- b) se n'ha de sol·licitar un de nou.
- c) hi ha sanció.

Àrea 2. Expressió escrita

3. Està a punt d'eixir de viatge per uns quants dies. Escriga una nota als seus fills en què els recorde allò que han de fer mentres vosté està fora (d'un mínim de 100 paraules):

Àrea 3. Estructures lingüístiques

6. Encerle l'opció que considere correcta en cada pregunta:

Lèxic i semàntica

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase?

1. «La xiqueta dorm en _____.»
 - a) el bessó
 - b) el bressol
 - c) el cresol

2. «Per favor, dus-me _____, perquè vull escriure una carta.»
 - a) una fulla
 - b) un full
 - c) un folíol

3. «La gallina ha _____ un ou.»
 - a) posat
 - b) post
 - c) ajocat

4. «Si no t'hi veus de prop és que necessites _____.»
 - a) prismàtics
 - b) gafes
 - c) ulleres

5. «Al pati hi ha un _____ per a llavar la roba.»
 - a) bassa
 - b) safareig
 - c) bassal

6. «Ja heu _____ l'orxata?»
 - a) provat
 - b) tastat
 - c) emprovat

Què signifiquen les paraules, expressions o definicions següents?

7. *a borbollons*

- a) abundosament
- b) grandiosament
- c) oportunament

8. *arrossegar*

- a) rosegar
- b) remolcar
- c) remugar

9. *abellot*

- a) fruit de la bellotera
- b) que és molt abellidor
- c) mascle de l'abella

10. *de gom a gom*

- a) molt ple
- b) molt lluny
- c) molt cansat

11. «Drap que s'utilitza en la cuina per a eixugar-se les mans.»

- a) torcamans
- b) mocador
- c) tovalló

12. «Forat on fem la clau per a obrir, per exemple, una porta.»

- a) serradura
- b) trau
- c) pany

Morfologia i sintaxi

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase?

13. «Deixa això _____ aquell armari.»
a) en
b) a
c) amb
14. «La meua germana viu _____ Alacant.»
a) amb
b) a
c) en
15. «Cal subministrar antibiòtic _____ se li'n vaja la infecció.»
a) per a què
b) perquè
c) per què
16. Senyors regidors, no obliden emportar-se _____ abrics.
a) els vostres
b) seus
c) els seus
17. «_____ història de la ciutat és interessant.»
a) L'
b) El
c) La
18. «Enguany, Lluís no està _____ cap assignatura.»
a) suspens
b) suspés
c) suspenent
19. «Xiquets, no _____ tan de pressa.»
a) begueu
b) beveu
c) beuen

20. «Si ens hagueren avisat més prompte, nosaltres _____ pogut arribar a temps.»
- a) haurien
 - b) hauríem
 - c) havíem
21. «A les periodistes, no _____ va agradar l'horari de la roda de premsa.»
- a) els
 - b) es
 - c) li
22. «Estàs tu _____ la taula!»
- a) movent
 - b) mous
 - c) movies
23. «Tot el que ha sobrat, _____ repartiran en acabar de sopar.»
- a) ho
 - b) lo
 - c) hi

Quina de les opcions següents és correcta?

24. «Vaig cobrar _____ euros.»
- a) quaranta mil catorze
 - b) quaranta-mil catorze
 - c) quaranta mil-catorze
25. «_____ val la camisa?»
- a) Quan
 - b) Quanta
 - c) Quant
26. «Està _____ lluny que arribarà tard.»
- a) tant
 - b) tan
 - c) tant de

Normativa ortogràfica

Quina de les opcions següents és correcta?

27. «Quan m'ho va proposar, vaig _____.»

- a) ductar
- b) duptar
- c) dubtar

28. «He ballat diverses _____ pausades.»

- a) danses
- b) dances
- c) dançes

29. «Sentia _____ d'humitat.»

- a) aulor
- b) ulor
- c) olor

30. La separació sil·làbica que està ben feta és:

- a) op-ci-o-nal
- b) op-cio-nal
- c) op-ci-on-al

31. «M'he engolit tots els grans de _____!»

- a) raim
- b) raím
- c) raïm

Quina de les tres opcions és la més adequada per a completar cada frase?

32. «Joan ja ha rebut el _____.»

- a) títol
- b) títul
- c) titul

33. «Son pare té una _____ molt avançada.»

- a) calvicie
- b) calvicíe
- c) calvície

34. «_____ pare ha viatjat per tot el _____.»
- a) Mon / mon
 - b) Món / mon
 - c) Mon / món
35. «No s'ha fet malbé la carrosseria gràcies al _____.»
- a) paraxocs
 - b) para xocs
 - c) para-xocs
36. «Vaig trobar una espon____a en la pla____a.»
- a) tj / j
 - b) j / j
 - c) j / tj
37. «_____ els hòmens portaven barret.»
- a) Abans
 - b) Avans
 - c) Avanç
38. «De menuts _____ més al cine.»
- a) anaveu
 - b) anàveu
 - c) anavéu
39. «He obert un _____ corrent al banc.»
- a) conte
 - b) comte
 - c) compte
40. «Vés amb caute____a!»
- a) l·l
 - b) l
 - c) tl

Àrea 4. Expressió i interacció oral

1. LECTURA I INTERVENCIÓ ORAL

Nudistes

Hi ha unes persones que es definixen com a nudistes i defenen el dret dels ciutadans a la nuesa. Es veu que no hi ha cap llei que ens obligue a anar vestits pel carrer. Però, hi ha certs costums que, com que se suposen, no es regulen. Tots suposem que ens vestim per a moure'ns pel món...

Els nudistes es mereixen tot el meu respecte. Crec que la gent ha de fer allò que li sembla, encara que no els acabe d'entendre. Deu ser gent propensa als constipats que viu pendent de les previsions meteorològiques. Per sort, actualment, els meteoròlegs no s'equivoquen massa. Però, què passa si hi ha un error? Eixir al carrer nu i haver de suportar una bona llevantada o una pluja primaveral no deu ser molt agradable.

A més, crec que els nudistes es perden un plaer important: el de vestir-se. La roba fa més suggeridor el cos que qualsevol nuesa. Ells, segurament, em parlarien de comoditat, de falta de traves. Però, i el plaer del contacte amb una determinada roba? I la possibilitat de definir-se a través del vestit, o de disfressar-se?

Anar vestit dóna molt de joc.

2. SITUACIÓ COMUNICATIVA. Dos amics fan plans per a quedar el dissabte a la nit.

Persona A

Vosté és partidari d'anar al cine i sopar en un bon restaurant.

Alguns dels seus arguments són:

Seria una manera de canviar la rutina d'estar sempre a casa entre setmana.

Finalment, podrien veure l'estrena de la pel·lícula que els dos estaven esperant des de fa temps.

Podrien sopar en un nou restaurant del barri que li han recomanat alguns amics.

No vol ni fer sopar ni escurar els plats.

Persona B

Vosté és partidari de fer un sopar a casa i després mirar el partit de la tele.

Alguns arguments que pot fer servir són:

Suposaria un estalvi de diners, ja que últimament se n'ha gastat molts.

És un partit molt important que decidix la lliga.

Fa molt de fred i han dit que plourà i farà mal oratge.

Esta setmana ha treballat moltes més hores i vol descansar.

*Criteris de correcció i solucionari en: www.edu.gva.es/jqcv

www.edu.gva.es/jqcv

GENERALITAT
VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ